

[Petra Petersen.]

sagt det. Sindssygehospitalsvæsenet er forbigået i en sådan grad, at mange, bl. a. jeg, har været dybt rystet over at se de forhold, der findes på vore sindssygehospitaler, og det er ikke noget, der hører fortiden til. At det er værst for de syge, der for kortere eller længere tid, måske for bestandig, skal opholde sig på hospitalet, er givet; men også for de pårørende, som besøger hospitalerne, har det været rystende, frygteligt, fordi de jo ikke har kunnet gøre noget ved forholdene. Det har imidlertid også været slem for læger, sygeplejersker og andre, som har skullet arbejde på hospitalerne.

Må jeg i øvrigt lige henvide til, at et tidligere medlem af dette ting, Gudrun Hasselriis, for ikke så mange år siden skrev en artikel i et af vore dagblade, hvori hun fortalte om besøg, hun havde aflagt på flere af vore sindssygehospitaler, fortalte om alt det, som jeg også selv har set på et af sindssygehospitalerne: de store stuer med overbelægning, gamle og utidssvarende, næsten umulige både for patienterne og for læger og sygeplejersker at arbejde med.

Derfor hilser min gruppe også med glæde det lovforslag, vi her har til første behandling. Jeg vil indrømme, at forholdene er bedre i dag, end de har været før, men der er stadig meget, der trænger til at rettes op. Jeg tænker her på sindssygehospitalet i Middelfart, hvor der for nogle år siden er kommet nye overlæger; jeg har besøgt patienter på hospitalet nogle år efter, at de nye overlæger var tiltrådt, og der var absolut sket store forandringer til det bedre; men lægerne kæmper stadig væk med ganske fortvivlende forhold på disse hospitaler.

Må jeg sige et par ord om navnet sindssygehospitaler i forhold til det af ministeren foreslåede navn: psykiatriske hospitaler. Egentlig er ordet sindssygehospital vel det, der dækker, for det drejer sig jo om mennesker med syge sind. Det fremmede ord, som ikke ret mange af os kan udtale, og som slet ikke falder os mundret, synes jeg ikke er godt. Jeg ved nok, at navnet betyder en del, det gør det af flere forskellige grunde, i alt fald navnet sindssygehospitaler; folk er jo ikke glade for at have syge sind, men sindssygehospitalerne har også i sig selv stået som noget meget afskrækkende. Jeg tror derfor, det kan være rigtigt at ændre

navnet. En stor del af de patienter, der i dag kommer på vore sindssygehospitaler, er, som det allerede er sagt, patienter, for hvem helbredelse ikke længere er udelukket; mange af dem er nervepatienter, der af en eller anden grund skal have en kortere eller længere behandling. Jeg synes derfor, man kunne give vore sindssygehospitaler navnet nervehospitaler. Jeg ved godt, at det ikke dækker helt, der bliver en del tilbage, som absolut er det, man forstår ved sindssyge; men jeg tror alligevel, at dette ord vil falde mere mundret for en dansker.

Den foreslåede placering af de psykiatriske hospitaler, nemlig i Hillerød, Hjørring og Odense, må vel findes naturlig, når man tager de andre sindssygehospitalers beliggenhed i betragtning. I lovforslagets bemærkninger siges det, at bygningen af hospitalerne skal ske etapevis, og det er der vel ikke så meget at sige til. Må jeg blot lige bemærke, at med hensyn til sindssygehospitalet i Middelfart, som jo kan moderniseres — i kommissionsbetænkningen siges, at der er ingen tvivl om, at det kan moderniseres, så det virkelig bliver tidssvarende — vil moderniseringen kræve, at antallet af pladser nedsættes fra 1 057 til mellem 650 og 700 pladser. Det er ganske givet, at skal man aflaste patienterne og også personalet, må stuerne gøres mindre, værelserne gøres bedre, og der må også eneværelser til for de mange nervepatienter, som kan helbredes. Denne modernisering kan imidlertid ikke finde sted, før hospitalet i Odense er bygget. Derfor vil jeg håbe, at bygningen af disse hospitaler påbegyndes så hurtigt som muligt og gennemføres så hurtigt som muligt.

Hermed skal jeg tilsige mit partis villige støtte.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg takker for den meget velvillige og enstemmige tilslutning til lovforslaget, og jeg må måske samtidig takke for de anerkendende udtalelser, der er faldet om det arbejde, som gøres på sindssygehospitalerne, og for de ønsker, der er udtalt om, at dette arbejde kan udvikles og fremmes på tidssvarende måde.

Der er rejst forskellige spørgsmål; det er omtrent de samme ting, alle de ærede ordførere har beskæftiget sig med, så jeg tror, at jeg nogenlunde kan besvare dem under